

TÍÐINDI

Prinsessur kunnu saktans sita í koyristóli

SAMRØÐA Leygarkvøldið var útgávukonsert og móta­show hjá Lailu av Reyni í hølunum hjá Østrøm. Nógvar modellir trinu út á pallin, og millum teirra var eisini 16 ára gamla Bárá í Niðristovu, sum er fjølbrekað og situr í koyristóli. - Eg fekk ein klump í hálsin, tá Bárá kom út á pallin, og eg sá, at fleiri av hinum áskoðarunum eisini gjørdust rørdir av at síggja hana, sigur mamma Bárú, Lis í Niðristovu

Eydna Skaale

Hóast 16 ára gamla Bárá í Niðristovu ikki fær nýtt orð at greiða frá sínum kenslum og hugsanum, var eingin ivi um, at hon var eins glað og errin, sum hinar ungu modellirnar eftir mótasýningina leygarkvøldið. Tað var heilt týðiligt, at hon hugnaði sær í leiklutinum sum prinsessa í eitt kvøld.

- Meðan hon var á sjálvum pallinum, var hon álvarsom og hon blundaði, tí ljósið var so sterkt. Men so skjótt hon kom av pallinum aftur, strál­aði hon. Hon fór at flenna og hon steðgaði ikki aftur, so hon skilti heilt víst, hvat tað var, sum gekk fyri seg. Orðini eigur Lis í Niðristovu, mamma Bárú, sum leygar-

kvøldið sá fjølbrekaðu dótt-rina vera modell.

Hørð byrjan

Tá Bárá var fødd, gekk eitt hálvt ár, áðrenn tað varð staðfest, at alt ikki var, sum tað átti. Foreldini, Lis og Johan, vóru ørkymlað um støðuna og fóru til lækna við henni.

- Hon fekk ógvuslig gráti-herðindi, og læknin segði okkum, at hon helst hevði epilepsi. Tá lætnaði tað hjá okkum, tí vit hugsaðu, at tað kundi hon fáa heilivág fyri og annars liva eitt vanligt lív, greiðir Lis frá.

Men tá fleiri kanningar vórðu gjørdar, vísti tað seg, at tað ikki var heilt so einfalt. Familjan varð í hasti send niður á Ríkissjúkrahúsið, og

har kom veruleikin sum ein skelkur. Bárá var heilt illa fyri, og lívið fór at gerast munandi øðrvísi enn væntað.

- Bárá er helst tað, sum verður nevnt »fjølbrekað«. Hon situr í koyristóli og skal hava hjálp til alt, bæði við mati, reinføri og tá hon skal flytast. Hon er 100% bundin av hjálp alt døgnið, greiðir Lis frá.

Men hóast hetta er Bárá eisini ein glað genta. Fyri tað mesta hevur hon tað gott, men umleið einaferð um árið fær hon eitt drúgt sjúkratørn.

- Tá er tað álvarsamt, og hon endar í respiratori og koma, so tað er ikki sum vanliga krímið, sum onnur børn stríðast við. Hon fer

heilt niður at venda. Men hon klárar altíð at stríða seg burtúr tí aftur, sigur Lis.

Bárá fær ikki tosað, men ein lærari hennara plagar at siga, at Bárá eygleiðir í loynd-um. Hon er ikki kontaktsøkjandi, men brúnu eyguni eygleiða og fáa tað við, sum hendir kring hana.

- Hon kann eisini sam-skifta við ljóðum. Tá eg til dømis spurdi hana, um hon gleddi seg til at vera modell, svaraði hon við einum »mmmm« ljóði, sum merk-ir ja, sigur Lis smílandi.

Stjól uppmerksemi

Lis sigur, at hon tosaði nógv við Bárú um, at hon skuldi vera modell.

- Eg segði ja beinanvegin, tá Laila spurdi, men

samstundis var eg eisini eitt sindur bangin um, at Bárá skuldi fáa eitt epilepsi-herðindi á pallinum - ella at okkurt annað skuldi ganga galið. So eg royndi at fyri-reika hana so væl, sum eg kundi.

Fríggjakvøldið var Bárá til generalroyndina, og tað gekk nógv betri, enn Lis hevði torað at vónað.

- Tá vit fóru heimaftur fríggjakvøldið eftir royndina, var eg nógv tryggari, tí Bárá hevði verið so glað og errin. Tá hugsaði eg, at hetta nokk skuldi ganga, sigur Lis.

Tá leygardagurin kom, gjørdi familjan nógv burt-urúr.

- Vit klæddu stólin, so hjólini, leidningarnir og slangurnar ikki sóust so

væl. Hárið bleiv uppsett og krúllað, hon fekk glimmur á andlitið og varð latin í vakra prinsessukjólan. Bárá var øgiliga spent; hon visti væl, at okkurt serligt var á vási.

Og so kom stóra løtan. Bárá varð trillað inn á pallin av eini av hinum prinsess-unum, og tað gekk fyrimynd-arliga. Hon var álvarsom og blundaði, tí ljósið var so sterkt, men onkur hevði á orði, at allar hinar modellir-nar eisini vóru álvarsamar - og tær vóru allar merktar av sterka ljósinum.

- Tá vit komu afturum til hana aftaná, prátaðu vit við hana og søgdu, at hon riggaði so væl á pallinum. Tá fór hon at flenna - og hon steðgaði ikki aftur, sigur Lis smílandi.

Klukkandi láturin frá

Vakurleiki er so ymiskur

SAMRØÐA - Allar gentur hava ein prinsessudreym, og eg trúgvvi neyvan, at Bárá er nakað undantak á tí økinum. Eg hevði nógvar fittar, vakrar prinsessur á pallinum, og eg vildi eisini fegin geva Bárú høvi at uppliva tað, tí hon er ein ótrúliga vøkur genta, sigur Laila av Reyni, sniðgevi

Eydna Skaale

- Fyrst og fremst haldi eg, at Bárá er ein ótrúliga vøkur genta. Og eg vildi fegin vísa fólki, at allar prin-sessur eru vakrar, og at prinsessur saktans kunnu sita í koyristóli, greiðir Laila av Reyni frá.

Mótaheimurin snýr seg ofta um tað "perfekta", og krøvini um, hvat verður góðtikið, eru sera strong.

- Men vakurleiki er jú so ótrú-liga nógv annað, enn bara tað, vit vanligu síggja í mótabløðunum. Vakurleiki er ymiskur, og hóast Bárá ikki lýkur tey vanligu modell-

krøvini, so er hon sanniliga nóg góð og nóg vøkur at vera model. Eg eri so sera glað fyri, at hon og familja hennara vildu luttaka, greiðir Laila frá.

Nógvar ymsar modellir

Showið var býtt í tríggjar partar. Fyrst vóru høgur og meiri typiskar modellir á pallinum. Síðani komu prinsessurnar, og at enda var álvashow við gentum og kvinnum, sum eru styttri enn 1,62 m.

- Eg vildi gera okkurt øðrvísi, umframt at hava vanligu móta-showið við høgum modellum. Tí-

skil søkti eg eftir smærri kvinnum og gentum, sum eru undir 1,62 m. Og áhugin var ovurhonds stórur, tí eg fekk fleiri enn 70 umsóknir, greiðir Laila frá.

- Harumframt lovaði eg nøkr-um smágentum at vera við til prinsessushowið. Tað vóru fyri tað mesta gentur úr grannalag-num í Kollafirði, sum plaga at koma inn á gólvið, og sum eisini hava verið við til at gera sínar prinsessukjólar. Tær vóru so sera spentar, og seinastu tíðina, meðan eg gjørdi kjólarnar hjá teimum lidnar, hava tær staðið uttanfyri

seymikamarið hjá mær og hugt inn gjøgnum vindeygad, sigur Laila flennandi.

Og mitt í øllum rokanum av modellum við ymsum støddum var eisini Bárá í Niðristovu í sínum koyristóli.

- Eg ringdi til Lis (mammu Bárú red.) og spurdi, um Bárá kundi vera við. Eg hevði seymað henni ein kjóla nakað frammanundan, sum eg hugsaði, at hon kundi vera í. Lis segði beinanvegin ja, og eg haldi, at hon bleiv glað, sigur Laila.

Laila og Bárá kennast, tí Bárá onkuntið plagar at vera hjá ver-foreldrum Lailu.

- Eg havi ofta hitt Bárú heima hjá verforeldrunum, men eg má siga, at eg ongantið havi sæð hana smílt so nógv, sum hon gjørdi eftir showið leygarkvøldið. Hon gav so nógv aftur og skapti so nógva gleði aftanfyri pallin, at tað var fantastiskt at síggja.

Bárú rørdi fól­k

Tað var fullsett hús til útgávukon-sertina og móta­showið hjá Lailu av Reyni leygarkvøldið. Og hon hevur fingið nógvar afturmelding-ar - eisini fyri, at hon nýttu Bárú sum modell.

- Eg veit, at fól­k blivu rørd, tá Bárá kom inn á pallin. Sjálvt fól­k, sum ikki kenna Bárú og familjuna, fóru at gráta, tí tað var so vakurt.

Laila hevur eisini fingið nógvar afturmeldingar frá modellunum um, at tað var ein fantastisk upp-living. Onkur hevur enntá hildið fyri, at tað var størsta upplivingin í lívinum.

Og at meta eftir myndunum, sum vóru tiknar eftir sýningina, var tað sanniliga eisini ein stór og eydnusom løta í lívinum hjá Bárú.

